

Talepapir

Arrangement: Samråd E

Hvornår: 11. november 2016

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

DET TALTE ORD GÆLDER

11. november 2016

Sags nr. 2016 - 10980
Akt-id 130959

Tekst:

”Ministeren bedes redegøre for, hvad regeringen måtte have forpligtet sig til via tilslutning til den såkaldte ”New York declaration” jf. ”UN summit for Refugees and Migrants” den 19. september 2016 og uddybe begrundelserne herfor?”

[Udenrigsministeren indleder besvarelsen]

1. Som fremhævet af udenrigsministeren, er det vigtigt at holde sig for øje, at der alene er tale om en politisk erklæring - vedtaget ved konsensus som et kompromis mellem alle FN's 193 medlemsstater - og erklæringen er *ikke* juridisk bindende.

Lad mig sige det helt klart. Danmark har ikke forpligtiget sig til noget ved at have tilsluttet sig den såkaldte "New York erklæring".

2. Når det så er sagt, er det selvfølgelig klart, at Danmark skal kunne stå på mål for det politiske indhold i erklæringen, og det kan vi også godt.

Danmark har sammen med en række ligesindede lande fået sat et betragteligt fingeraftryk på erklæringens ordlyd.

Jeg vil i den forbindelse gerne fremhæve, at erklæringen klart og tydeligt fastslår, at det er afgørende, at det internationale samfund får styr på de ukontrollerede migrationsstrømme - vi har set de seneste år - og at disse

strømme i stedet afløses af sikker, ordnet og regulær migration.

Det er helt i overensstemmelse med den danske linje.

3. Erklæringen fremhæver også, at alle stater har en suveræn ret til selv at bestemme, hvem der har adgang til deres territorium, ligesom erklæringen fremhæver, at alle stater har ret til at træffe nødvendige foranstaltninger for at forhindre ulovlig indrejse.

Som udenrigsministeren fremhævede, sondrer erklæringen klart mellem flygtninge og migranter. Det er helt rigtigt, at det er en sondring regeringen er enig i. Vi har en forpligtelse til at yde en særlig beskyttelse overfor flygtninge. Den samme forpligtelse gælder ikke for migranter.

Når det kommer til at forhindre ulovlig indrejse, anerkender erklæringen vigtigheden af grænsekontrol, og netop øget internationalt samarbejde og kapacitetsopbygning i relation til grænsekontrol fremhæves eksplicit i erklæringen.

Det er også fuldstændig i overensstemmelse med den danske linje.

Derudover fremhæver erklæringen, at alle stater - i overensstemmelse med deres internationale forpligtigelse - skal tilbagetage egne statsborgere, der ikke har lovligt ophold i et andet land.

Dette er for mig en hel central ordlyd, som Danmark lagde meget stor vægt på i forhandlingerne af erklæringen.

Erklæringen er derfor på en række afgørende punkter fuldt på linje med de danske prioriteter på udlændingområdet.

4. Som udenrigsministeren fremhævede, har erklæringen i øvrigt et meget stort fokus på støtte til nærområderne, hvilket jeg synes er positivt.

Det er der, verdens flygtninge hjælpes bedst.

Når det kommer til byrdefordeling, fremhæver erklæringen, at det er vigtigt, at der sker en mere fair fordeling af den byrde, som de store flygtningestrømme giver anledning til samtidigt med, at det anerkendes, at en sådan fordeling skal ske under hensyn til modtagerlandenes kapacitet.

Jeg er glad for, at byrdefordeling fremhæves i erklæringen, da der alt for længe har været lande, som ikke har taget deres del af ansvaret.

Danmark har de seneste år været blandt de lande i EU, der har modtaget flest flygtninge, og sammenligner vi os med lande som USA, Canada og Australien ligger vi også højt.

Det er vigtigt, at flere lande tager det samme ansvar som os.

5. Jeg vil gerne afslutte med at sige, at vi overordnet set kan være rigtig tilfredse med erklæringen, som er et godt udgangspunkt for det internationale samfunds videre drøftelser om, hvordan vi bedst muligt løser verdens migrationsudfordringer.

Tak for ordet.